

lunde rigtig Linie for det Udgangspunkt, hvorfra man gaaer ud fra Banen til Korsør, saa kan jeg ikke stemme for det principale Forslag, men maa stemme for det subsidiaire. Hvad angaaer Rentegarantien, kan jeg ikke negte, at der er Meget, der har tilstalt mig baade i Forslaget under Nr. 6 og i den Motivering, der er fremsat deraf af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgfreds (Krabbe). Procentantallet, der her er nævnt, nemlig 15 pCt., kunde jo nærmere omdebatteres og maaskee ogsaa noget forandres til 3die Behandling; men det forekommer mig rigtignok, at dersom vi ad denne Vej eller overhovedet ad nogen Vej kunde gjøre det muligt for private Selskaber at komme til at konkurrere med det sjællandske Jernbaneselskab paa nogenlunde lige Vilkaar, er dette et Hensyn, som vi ikke tør lade ude af Betragtningen. Jeg troer, at det vilde være til overordentlig Gavn, om vi ved Siden af det sjællandske Jernbaneselskab havde et andet Jernbaneselskab til at anspore det i en og anden Retning, saavel i dets Forhold ligeoverfor Publicum, som ligeoverfor Staten. De øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Jeg skal kun omhandle et Ændringsforslag, der er stillet af mig til Indvrigsministerens Ændringsforslag under Nr. 9. Mit Forslag gaaer ud paa ved Hjælp af nogle faa Ord at forandre en vigtig Bestemmelse i den høitærede Ministers Forslag. Den høitærede Minister vil frigive det sjællandske Jernbaneselskab for Anlæg af Falsterbanen, naar det overtager Banen fra Roeskilde til Kallundborg, og samtidig lade det beholde den Forlængelse af Concessionen paa 15 Aar, som ved Lov af 21de Juni 1867 blev det tilstaaet. Mit Forslag gaaer netop ud paa det Modsatte, nemlig paa, at, saafremt Selskabet frigjøres for Falsterbanen, da ogsaa denne Forlængelse af Concessionen skal ophøre, saa at man kan udløse Banerne her paa Sjælland i Aaret 1881. Da i Aaret 1867 Forslaget kom ind i Landstinget fra den høitærede Indvrigsminister om Tilladelse for det sjællandske Jernbaneselskab til at anlægge en Bane til Bordingborg, da var der slet ikke den Betingelse opstillet, at det skulde have Con-

cessionen forlænget, og dog var der Modstand mod, at Selskabet skulde have en saadan Tilladelse paa disse almindelige Vilkaar, deels Rentegaranti deels Begunstigelse i andre Henseender, som tilstodes ved Længdebanen til Korsør. Ærede Medlemmer ville erindre, at denne Sag under Forhandlingen i det Hele taget fik en meget besynderlig Skæbne i Rigsdagen. Der kom ved 2den Behandling fra Udvalget Forslag om, at ikke blot skulde denne Bane gaae over til Bordingborg, men Udgangspunktet maatte fastsættes fra Kjøbenhavn eller ikke vestligere end Taastrup og skulde derfra gaae til Bordingborg, men derfra over til en eller anden Havn paa Vestkysten eller Sydkysten af Falster eller over til en Havn paa Lolland, eller ogsaa kunde Banen svinge over Møen og derfra gaae til Falster og tildeels over Lolland, og hvis det sjællandske Jernbaneselskab overtog Anlægget af en saadan Jernbane, fik det Forlængelse af Fristen paa 10 Aar. Men Sagen endte imidlertid til 3die Behandling paa den Maade, som findes i Loven af 21de Juni 1867, at, saafremt Selskabet anlagde Banen til Bordingborg og derfra i nogen af de Retninger, som der omtalt, enten over Ringsted, Hørlufmagle, Nestved og Bordingborg eller østligere, saaledes som nu skal skee, og derpaa gik over enten blot til Falster eller ogsaa til en Havn paa Lolland, saa skulde det have Forlængelse af Concessionen paa 15 Aar. Hele Tanken var da navnlig den, at Selskabet for den Udgift og Møppe, det satte sig i ved at gaae ud over Sundene og drive Banen paa Verne, hvad man ikke meente kunde betale sig, skulde have nogen Erstatning; men det, at det blev sat saaledes, at det kunde vælge enten Falster eller Lolland, var Noget, som var i alt Fald mig og, jeg veed det, ogsaa Andre meget imod. Det Lovforslag, som dengang forelaa, var i det Hele af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke kunde give det min Stemme, navnlig fordi der ikke deri blev taget Hensyn nok til Smaaøerne. Men nu at ville opgive de Betingelser, som man har sat for Begunstigelseserne, nu ikke længere at ville gjøre det til Pligt for Selskabet at opfylde disse Betingelser, vil ikke blot være, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (A.